

STUDIELÅNSMENYN

Menyn som anpassar sig efter din plånboks humör

Plötsligt ter sig bankkontot inte riktigt lika välfyllt som i förra veckan, och du börjar återigen få en känsla för pengars värde. Dina högljudda uttalanden om att slopa all välfärd till förmån för sänkt champagneskatt ter sig i verklighetens skarpa ljus lite överilade.

VECKA TVÅ AV FYRA

ÖVERFLÖDET,
NU ENDAST
ETT FLÖDE.

Nu när du går ut, betalar du endast med kort för att slippa känslan av att du borde lämna växelmynten i dricks. På hemvägen ser du till att dela taxi med några andra trots att det blir en liten bit för dig att gå, och du förvissar dig självklart om att inte hamna i framsätet.

Du unnar dig fortfarande att gå på bio, men när din kompis glömt plånboken hemma får hon låna till biljetten. Bjuddagarna är över och det poängterar du också på ett lagom subtilt sätt. Faktum är att du nu börjar tänka efter vilka fler du lånade ut pengar till i förra veckan, och i efterhand skriver ned skulderna på en liten lapp som du alltid bär med dig. Du ångrar bittert ditt svepande och generösa "Det jämnar ut sig i längden" som du sade då. Hur

kan man säga så? Det vet väl alla att de kompisar som alltid lånar pengar är just de personer som det aldrig jämnar ut sig med.

Du börjar snegla mot matlådorna i köksskåpet, men gör inget åt saken. Du vill gärna leva kvar i illusionen av rikedom lite till, trots att den börjar knaka i fogarna. Du vet att du borde spara lite. Du botar det gnagande samvetet med två avsnitt av Lyxfällan och känner dig genast bättre till mods.

Ditt kompisgäng bestämmer att det vore himla trevligt med en hemmakväll i helgen – laga mat, dricka vin och bara hänga. På något sätt lyckas du manövrera in dig själv till att bli snacksansvarig. Grönsaksstavar med dipp, det är väl fräscht och gott? Och inte så dyrt. Din inre röst vet att det egentligen är mer billigt än gott, fast du försöker intala dig själv att det är tvärtom.

Du ringer hem till dina föräldrar, inte för att du vill ha något, nej då, du är fortfarande en lyckad ensamseglare

på privatekonomins blanka hav. Men du har ändå en känsla av att det kan vara bra att upprätthålla kontakten. Ja, ifall att.

En av dina kompisar påminner dig, till din stora frustration, om att er gemensamma vän fyller år snart. Jämmt till råga på allt. Måste man köpa present? Och i så fall för hur mycket?

Du försöker frenetiskt komma på om han köpte något till dig när du fyllde år, och blir besviken när du inser att svaret är ja. Trots att det var en bra present du fick. Eller kanske just därför.

Du funderar på att ge ett egenhändigt fixat presentkort – bjuda på middag eller brunch någon dag när det passar. Skjuta upp problemet ett

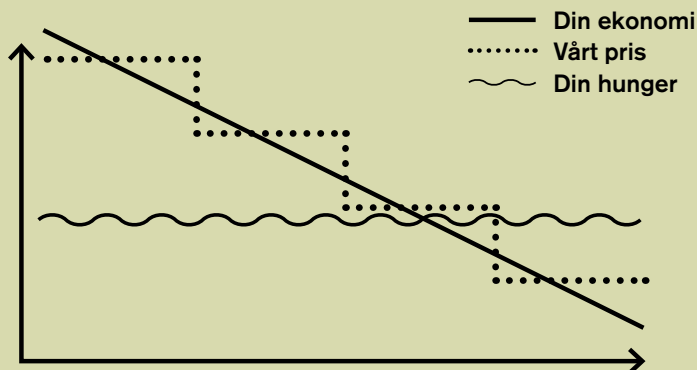
”

Du trycker inte längre på välgörenhetsknappen när du pantar.

tag och hoppas att kompisen glömer bort det. Det är ändå en fifty-fifty-chans och du framstår som en extra bra kompis för att du lagt ned värdefull tid på att göra ett eget fint kort. Det är ju så sällan man får något verkligt personligt. Ja, så får det bli.

Du trycker inte längre på välgörenhetsknappen när du pantar. Inte för att du är snål, absolut inte, men du undrar hur stor andel av de där pengarna som egentligen går till de behövande? Det är inget fel med kritiskt tänkande.

Förnimmelsen av att det är ganska långt kvar på månaden i förhållande till din ekonomiska status blir allt mer kännbar, hur mycket du än försöker slå bort den. Tur då att Studielånsmenyn blivit lite billigare denna vecka och nu endast kostar:

Vad är Studielånsmenyn?

Som student sätter den rådande konjunkturen i plånboken stora spår på ens leverne – man är helt enkelt rik en vecka för att vara luspank nästa. Därför har vi tagit fram en meny som anpassar sig efter din plånbok när du har mycket pengar kostar det lite mer, när du har lite pengar blir det billigare. Så att du alltid har råd med en bra måltid hos oss.

Vi ses på McDonald's® Uppsala!